

Programmering 2

Föreläsning 2: Arv och delegering

Isak Samsten, VT22

Arv

- Arv tillåter oss alltså att dela beteenden genom att objekt "är-en/ett"
 - Exempel:
 - `Katt är-ett Djur`
 - `Ko är-ett Djur`
 - `ArrayList är-en AbstractCollection`

Exempel

- Änder
 - Kan simma
 - Kan kvacka
 - Kan visas på skärmen
- Tre typer: Gräsand, Skedand och Plastanka
- Krav kan ev. ändras

Första versionen

- Det fungerar som vi vill!
- Men, nytt krav: det visar sig att änder kan flyga!

Flyga

- En ny metod i And-interfacet
 - Flyg
- Exempel

Flyga: första versionen

- Änder kan nu flyga
- Men vad gör vi med Plastanka?
 - Lämnar implementationen blank: de kan inte flyga
- **Exempel**

Flyga: fler klasser?

- En ny anka: Träanka
 - Kan inte heller flyga
 - Kan inte kvacka
- Lämna både flyga och kvacka tomt?
- Fler subklasser?
 - Duplicera beteendet "kan inte flyga"
 - Eller göra det till standard (och duplicera "kan flyga"-beteendet)

Vilka nackdelar har arv här?

- [A] Koden dupliceras mellan subklasser
- [B] Förändringar av beteende under körning försvåras
- [C] Svårt att få kännedom om samtliga beteenden
- [D] Änder kan inte flyga och kvacka samtidigt
- [E] Förändringar kan oavsiktligt påverka andra änder

Rätt svar: A, B, C, E

Kan vi lösa det med interfaces?

- Två interfaces:
 - Flygande
 - Kvackande
- Exempel

Är det en bra lösning?

- Delvis:
 - Vi kan ha metoder såsom:

```
public void resa(Flygbar flygbar) {  
    // Flyg någonstans..  
}
```

```
class And {}  
  
interface Flygande {}  
  
interface Kvackande {}  
  
class FlygAnd extends And implements Flygande {}  
  
class FlygKvackAnd extends FlygandeAnd implements Kvackande {}
```

Är det en bra lösning?

- Löser vi grundproblemet?
 - Koden kommer fortfarande dupliceras...
 - Vi kan inte ändra beteende under körning (om så efterfrågas)
 - Ju fler subklasser desto fler potentiella beteenden - svårt att få en överblick
 - Vi kan inte ha objekt av samma klass men med olika beteenden

Är arv svaret?

Vi vet att **inte**
alla änder
kan flyga eller
kvacka

Så arv är
kanske **inte**
svaret här!

Interfaces löser en del av problemet

- Med hjälp av `Flygande` och `Kvackande` löser vi en del av problemet:
 - Änder som inte ska flyga eller kvacka kan inte kvacka eller flyga
- Men:
 - Vi kan inte återanvända kod
 - Lösningen är svår att underhålla:
 - Fler än ett beteende bland flygande änder?

Designprincip 1

Identifiera de aspekter av programmet som varierar och separera dem från de som är konstanta

- Om vi har aspekter som ändras (med nya krav) så har vi beteenden som ska separeras från de som är konstanta

Delegering med arv

- Vi vet att änder har två delar av implementation som varierar: flygande och kvackande
- Så vår lösning blir att "bryta ut" det som ändras och behålla det som är samma

Nya klasser!

- Vi behåller and `And` och introducerar två nya *interface*: `Flygbeteende` och `Kvackbeteende`

And-klassen

Bryt ut beteende

Flygbeteenden

Kvackbeteende

Olika beteenden

Hur ska vi lösa det?

- Vi vet att vi vill kunna *tilldela* beteenden till änder
- Och hålla implementationen flexibel
- Som exempel: vi vill skapa en viss **And** med ett **särskilt** flygbeteende
 - Och varför inte tillåta att beteenden ändras när vi ändå håller på?
 - Med andra ord: vi vill ha setters och getters som kan ändra beteendet!

Designprincip 2

Programmera mot ett interface inte mot en implementation

- Inte att förväxla med *interface* i Java
- Vi ska nyttja *polymorfism* så att vi i så stor utsträckning som möjligt programmerar mot en (abstrakt) supertyp istället för en (konkret) implementation

```
class Djur {  
    abstract void låt();  
}
```

```
class Hund {  
    void låt() { skäll(); }  
    void skäll() { ... }  
}
```

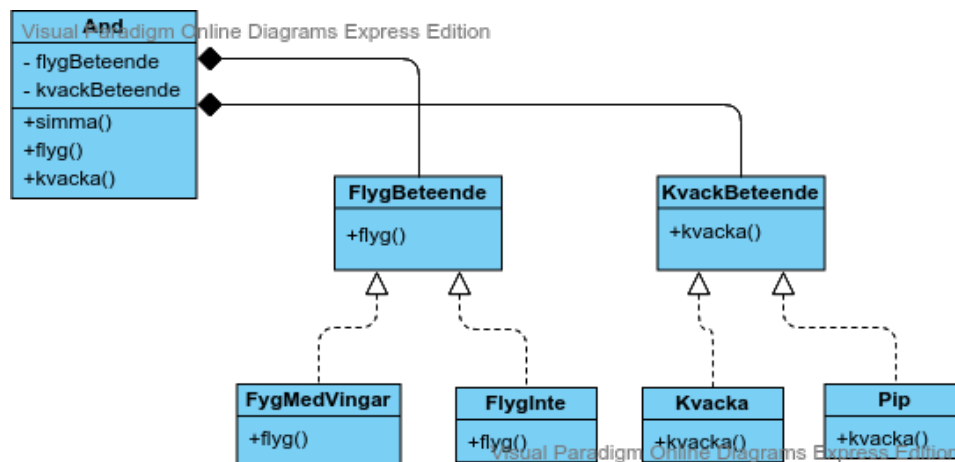
```
class Katt{  
    void låt() { mjau(); }  
    void mjau() { ... }  
}
```

Dåligt:

```
Hund h = new Hund();  
h.skäll();
```

Bra:

```
Djur djur = getDjur();  
djur.låt();
```


Vår design

- Vi kan återanvända flygbeteendet för andra klasser: kanske Fladdermus eller Fågel
- När vi behöver lägga till andra beteenden behöver vi inte ändra i existerande klasser
- Beteendena är inte längre "dolda" i våra And-klasser

Gör klart exemplet!

Vad har vi åstadkommit?

- Vi kan ha olika änder (med olika utseenden)
 - Dessa kan ha olika beteenden och dynamiskt ändra dem
- Vi kan tänka på Flygbeteende och Kvackbeteende som familjer med *algoritmer* som kan ändras och utökas

Delegering

- Det betyder att vi har brutit ut "*är-en*"-relationer och ersatt dessa med "*har-en*"-relation
 - Varje **And** *har-ett* Flygbeteende och *har-ett* Kvackbeteende
- När vi samordnar två klasser på det här sättet har vi komposition (eng. composition)
 - Det här är en **mycket** viktig objektorienterad princip!

Designprincip 3

Välj komposition framför arv

- Genom att skapa system med hjälp av komposition ger oss större flexibilitet
- Det tillåter inte bara att vi "kapslar in" beteenden i egna klasser
 - Det tillåter oss också att **ändra beteende under körning**

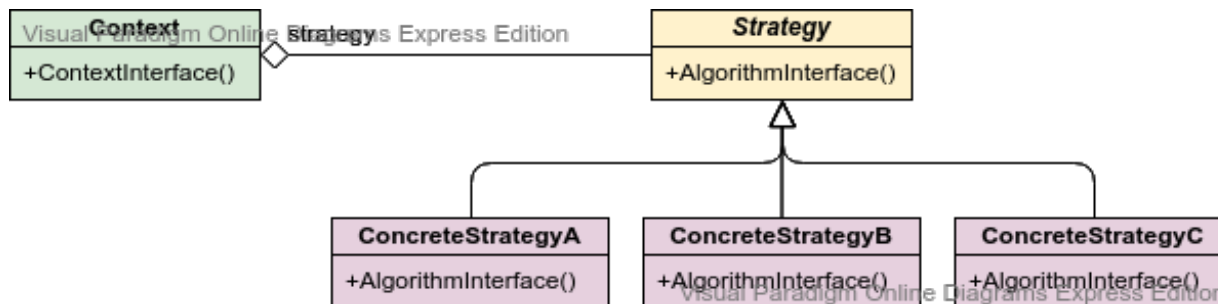
Designmönster

- Vi har lärt oss vårt första mönster:

The Strategy pattern

*The Strategy Pattern defines a family of algorithms,
encapsulates each one, and makes them interchangeable.*

*Strategy lets the algorithm vary independently from
clients that use it.*

Beteenden är ju samma för många änder

- Vi skapar en massa beteendestanser
- Men de gör alla samma sak
- Har samma tillstånd
- Onödigt!

Singleton pattern

- Endast en instans per beteende
- I Java:
 - Dölj klassens konstruktör
 - Definiera en statisk operation för att hämta den enda instansen av objektet

Designmönster

- Vi har lärt oss vårt andra mönster:
Singleton pattern